

Sygnatura akt VII U 2137/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 23 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

Protokolant:st. sek. sąd. Marta Jurga

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 roku w Poznaniu

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P.

z dnia 21 lutego 2014 roku Nr (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w P.

o wydanie zaświadczenia w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych

1. oddała odwołanie,
2. odstępuje od obciążania odwołującego kosztami zastępstwa procesowego pozwanego organu rentowego,
3. zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adwokata A. G. kwotę 60 złotych (słownie: sześćdziesiąt złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT od towarów i usług, tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej odwołującemu z urzędu.

SSO Małgorzata Kuźniacka-Praszczyk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 lutego 2014 roku Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. na podstawie art. 83 ust.1 pkt 2 oraz art. 83b ust.1 w związku z art.123 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 205, poz. 1585 ze zm.) oraz z art. 219 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 roku, poz.267) odmówił **S. P.** wydania zaświadczenia o przebiegu ubezpieczeń społecznych za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie VIII U 3507/12 w punkcie 2 wyroku z dnia 29 listopada 2013 roku przekazał wniosek S. P. o wydanie zaświadczenia o przebiegu ubezpieczenia za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku organowi rentowemu do rozpoznania. Na podstawie danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS organ rentowy ustalił, że nie można wystawić zaświadczenia, ponieważ na koncie S. P. nie ma dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek S. G..

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się odwołujący S. P. i w przepisany prawem terminie z zachowaniem wymaganego trybu wniósł odwołanie, wskazując, że po zapoznaniu się z treścią wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2013 roku wydanego w sprawie VIII U 3507/12/13 zajmie ostateczne stanowisko.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację faktyczną i prawną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 23 lipca 2014 roku S. P. wniósł o uwzględnienie odwołania w całości, oddalenie odpowiedzi na odwołanie, przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków wymienionych w piśmie oraz dowodu z zaświadczenia organu rentowego o przebiegu ubezpieczeń społecznych z dnia 25 maja 2012 roku na okoliczność ustalenia, że odwołujący pozostawał w stosunku pracy u płatnika składek R. G. i G. G. (1) w okresie od września 2011 roku do kwietnia 2012 roku, ewentualnie w przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy o zwolnienie od kosztów sądowych, w tym obowiązku uiszczenia kosztów zastępstwa procesowego z uwagi na bardzo trudną i dramatyczną sytuację materialną. Odwołujący sprecyzował, że domaga się wydania zaświadczenia o przebiegu ubezpieczenia za okres od 1 września 2011 roku do 29 lutego 2012 roku, nadto wskazał, że w aktach rentowych znajdują się dokumenty, z których wynika, że uiszczono za niego składki za miesiące marzec i kwiecień 2012 roku, a pisemne oświadczenia świadków potwierdzają, że odwołujący wykonywał pracę od września 2011 roku. W ocenie odwołującego organ rentowy winien zastosować przepis art. 48 oraz przepis art. 48b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, które stanowią, że organ rentowy ma kompetencję do ustalenia wymiaru składek z urzędu w wysokości ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, może także sporządzić z urzędu zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2014 roku ustanowił dla odwołującego S. P. pełnomocnika z urzędu.

W związku z pismem odwołującego z dnia 3 listopada 2014 roku Rada Adwokacka w P. wyznaczyła w miejsce adwokata J. W. adwokata K. J..

Na rozprawie w dniu 14 listopada 2014 roku Sąd na wniosek pełnomocnika odwołującego zwolnił adwokata K. J. od obowiązku zastępowania odwołującego w niniejszym postępowaniu i zwrócił się do Rady Adwokackiej w P. o wyznaczenie dla odwołującego innego pełnomocnika z urzędu.

W piśmie procesowym z dnia 20 stycznia 2015 roku pełnomocnik odwołującego podtrzymała w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniosła o ustalenie istnienia ubezpieczenia społecznego w okresie od 1 września 2011 roku do 28 lutego 2012 roku z tytułu zatrudnienia w firmie (...).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący S. P. złożył w dniu 25 maja 2012 roku wniosek o wydanie potwierdzenia okresu ubezpieczenia z tytułu zatrudnienia na umowę zlecenia u płatnika składek G. G. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) S.C." G. R., G. G. (2) z siedzibą w P. za okres od 1 stycznia 2012 roku do 30 kwietnia 2012 roku. W odpowiedzi na wniosek organ rentowy wydał w dniu 25 maja 2012 roku zaświadczenie potwierdzające, że odwołujący w okresie od 1 marca 2012 roku do 30 kwietnia 2012 roku podlegał ubezpieczeniom społecznym jako osoba wykonująca umowę agencyjną, umowę zlecenia u płatnika składek R. G., przy czym podstawa wymiaru składki za miesiąc marzec 2012 roku wyniosła 300,00 zł., za miesiąc kwiecień 2012 roku wyniosła 300,00 zł. Organ rentowy ustalił nadto, że na koncie odwołującego nie ma dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych z tytułu zatrudnienia u w/w płatnika i stwierdził, że nie jest możliwe wydanie zaświadczenia o żądanej treści. W związku z powyższym w dniu 29 czerwca 2012 roku pozwany wydał decyzję odmowną.

Na skutek odwołania S. P. Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 29 listopada 2013 roku w sprawie VIII U 3507/12 w punkcie pierwszym oddalił odwołanie, a w punkcie drugim przekazał wniosek odwołującego o wydanie

zaświadczenia o przebiegu ubezpieczenia za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku organowi rentowemu do rozpoznania. Wyrok uprawomocnił się w dniu 21 grudnia 2013 roku.

W dniu 24 grudnia 2013 roku do siedziby pozwanego organu rentowego wpłynął odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 listopada 2013 roku wydanego w sprawie VIII U 3507/12 zawierający wniosek odwoływającego.

Organ rentowy dokonał analizy dokumentów zgromadzonych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS i stwierdził, że na koncie odwoływającego nie ma dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek G. G. (1).

W dniu 21 lutego 2014 roku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów zgromadzonych w aktach Sądu Okręgowego w Poznaniu VIII U 3507/12 oraz w aktach pozwanego organu rentowego o znaku (...) w tym wniosku odwoływającego z dnia 25 maja 2012 roku k.38, zaświadczenia z dnia 25 maja 2012 roku k.4, decyzji z dnia 29 czerwca 2012 roku k.45-46.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania dokumenty urzędowe zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione w ramach przysługujących im kompetencji i w przewidzianej prawem formie.

Nadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a zatem i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Natomiast dokumenty prywatne znajdujące się w aktach sądowych oraz aktach pozwanego organu rentowego korzystały jedynie z domniemania autentyczności oraz domniemania, iż zawarte w nich oświadczenia złożyła osoba, która je podpisała (art. 245 kpc).

Fakt nie kwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów pozwolił na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd oddalił wnioski dowodowe odwoływającego zawarte w piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku uznając, że w przypadku wydania decyzji odmawiającej wydania zaświadczenia o przebiegu ubezpieczeń społecznych za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku nie ma możliwości przeprowadzenia postępowania zawnioskowanego przez odwoływającego w piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o dokumenty zgłoszeniowe w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się wokół tego, czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. zasadnie odmówił odwoływającemu S. P. wydania zaświadczenia o przebiegu ubezpieczeń społecznych za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku z tytułu zatrudnienia u płatnika składek S. G..

Organ rentowy poddał analizie zgromadzony materiał dowodowy i stwierdził, że brak jest podstaw do wydania zaświadczenia o treści żądanej przez odwoływającego z uwagi na brak dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych na koncie odwoływającego w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, że postępowanie o wydanie zaświadczenia na podstawie art. 83b ustawy systemowej w zw. z art. 217 kpa, mimo, że toczy się przed sądem powszechnym, nie jest postępowaniem merytorycznym.

Zgodnie z przepisem art. 217 § 1-3 kpa "organ administracji publicznej wydaje zaświadczenie na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

Zaświadczenie wydaje się, jeżeli:

1. urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa,
2. osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni".

Zaświadczenie stanowi przejaw wiedzy organu rentowego i nie może być traktowane jako jego oświadczenie woli, co nadawałoby decyzji charakter władczy czy merytoryczny. . Postępowanie w przedmiocie wydania zaświadczenia ma charakter uproszczony (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 maja 2006 roku III AUa 418/06 Apel. W –wa 2007/4/16).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 października 2009 roku w sprawie II UK 52/09, M.P.Pr. z 2010 roku Nr 6, poz. 320-321 stwierdził wprost, że "zaświadczenie nie rozstrzyga bowiem żadnej kwestii (sprawy) co do jej istoty. Nie tworzy, nie uchyla i nie zmienia istniejących stosunków prawnych. Postępowanie o wydanie zaświadczenia nie stanowi rozstrzygnięcia sprawy, nie poprzedza go żadne postępowanie, co najwyżej postępowanie wyjaśniające.

Równoległe z nim może toczyć się postępowanie w sprawie sensu stricto. W ogóle gdy problematyka, której dotyczy żądanie strony jest sporna, to wydanie zaświadczenia zgodnie z żądaniem nie jest możliwe. Tam gdzie jest spór co do prawa, tam nie powinno być w tym zakresie wydane zaświadczenie, gdyż ma ono jedynie potwierdzać stan rzeczy na podstawie posiadanych przez organ rentowy danych (art. 218 § 1 w związku z art. 217 § 2 pkt 2 kpa).

Tym samym Sąd uznał, że udział w sprawie G. G. (1), jest zbędny i wątpliwym było wydanie wobec niego decyzji administracyjnej.

Przeprowadzone postępowanie doprowadziło Sąd do przekonania, iż organ rentowy wydał właściwą decyzję, w pełni odzwierciedlającą zastaną rzeczywistość. Sporządzając uzasadnienie zaskarżonej decyzji organ rentowy wykazał - po przeprowadzeniu analizy dokumentacji zidentyfikowanej w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS -, że na koncie odwołującego nie ma dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych, które urzędowo potwierdzałyby fakt, iż w okresie od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku odwołujący był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia u płatnika składek S. G.. W sprawie chodziło tylko o wydanie zaświadczenia jako swoistej fotografii stanu faktycznego na daną chwilę (decyzji), a nie rozstrzygnięcie o istnieniu ubezpieczeń społecznych, o co ostatecznie wnosił odwołujący w piśmie procesowym z dnia 23 lipca 2014 roku, podtrzymanym przez pełnomocnika w piśmie procesowym z dnia 20 stycznia 2014 roku. Przeprowadzenie postępowania zawnioskowanego przez odwołującego w piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku na tym etapie postępowania nie było możliwe, ponieważ przedmiot sprawy sądowej wyznaczał wniosek odwołującego o wydanie zaświadczenia o przebiegu ubezpieczeń społecznych za okres od 1 września 2011 roku do 31 grudnia 2011 roku oraz decyzja o odmowie wydania takiego zaświadczenia. Sprawa sądowa mogła zatem obejmować tylko przedmiot rozstrzygnięcia wynikający z żądania wydania określonego zaświadczenia i z odpowiadającej mu decyzji pozwanego. Odwołujący w toku postępowania sądowego ostatecznie złożył nowy wniosek, w którym domagał się ustalenia istnienia ubezpieczeń społecznych w okresie od 1 września 2011 roku do 28 lutego 2012 roku z tytułu zatrudnienia w firmie należącej do G. G. (1). Sąd przychylił się do wniosku odwołującego i na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015 roku w oparciu o art. 477¹⁰ § 2 kpc przekazał żądanie odwołującego Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w P. celem nadania mu właściwego biegu. Sąd nie mógł zbadać w toku sprawy z odwołania od decyzji z dnia 21 lutego 2014 roku, czy dowody wnioskowane przez odwołującego w piśmie z dnia 23 lipca 2014 roku posiadające przymiot nowości, ujawnione po wydaniu zaskarżonej decyzji, miały wpływ na istnienie ubezpieczeń społecznych. W tej sytuacji organ rentowy rozpozna wniosek odwołującego i wyda decyzję o określonej treści. W razie wydania przez organ rentowy negatywnej decyzji możliwe będzie na etapie badania zasadności odwołania przesłuchanie świadków zawnioskowanych przez odwołującego..

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie o czym orzekł w punkcie pierwszym wyroku.

W punkcie drugim Sąd odstąpił od obciążenia odwołującego kosztami zastępstwa procesowego pozwanego organu rentowego uznając, że sytuacja odwołującego uzasadnia zastosowanie art. 102 kpc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku – Prawo o advokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 roku, poz. 635) i § 2 ust. 1, 2 i 3, a także § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 461). Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu na rzecz adwokata A. G. kwotę 60 zł powiększoną o stawkę podatku VAT od towarów i usług, odpowiadającą minimalnej stawce kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z powołanymi przepisami, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odwołującemu z urzędu, uwzględniając nakład pracy pełnomocnika, który nie był znaczny, biorąc pod uwagę fakt, że pełnomocnik wzięła udział w jednej rozprawie i złożył jedno pism procesowe zawierające stanowisko merytoryczne.

SSO Małgorzata Kuźniacka - Praszczyk